

H O T Ă R Ă R E A nr. 1- 245/2026
cu privire la examinarea contestației formulate de către Alexei Axentiev
împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din
20.02.2026, emisă în privința procurorilor Veronica Dragalin, Vasile
Plevan, Alexandru Capmari și Stanislav Odajiu

30 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația depusă de către Alexei Axentiev împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, audiind informația prezentată de către doamna Rodica Ciobanu, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins ca neîntemeiată contestația depusă de către Alexei Axentiev împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04.12.2025, prin care a fost încetată procedura disciplinară inițiată în privința ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, a procurorilor din cadrul aceleiași procuraturi, Vasile Plevan, Alexandru Capmari și procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, pe motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

La data de 16.03.2026, Alexei Axentiev a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, solicitând anularea hotărârii nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, emisă de către Colegiul de disciplină și etică.

I. Circumstanțele reflectate în sesizările cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare

Între 26.09.2023 și 05.03.2024, petiționara XXXXXX XXXXXXXX, reprezentată de avocatul Alexei Axentiev, a adresat Consiliului Superior al Procurorilor un număr de 29 de sesizări succesive, prin care a cerut inițierea răspunderii disciplinare față de procurorii ai Procuraturii Anticorupție: procurorul-șef Veronica Dragalin, adjunctul-interimar al procurorului-șef Vasile Plevan, procurorul Alexandru Capmari și procurorul delegat Stanislav Odajiu, pe motiv că aceștia ar fi comis, în mod repetat, abateri de la normele de procedură penală în cadrul urmăririi penale desfășurate împotriva sa. Conținutul sesizărilor poate fi grupat astfel:

1. **Prima sesizare** (nr. 2779/26.09.2023) vizează dubla omisiune a procurorului Capmari și a factorilor de decizie din Procuratura Anticorupție de a examina, pe de o parte, cererea din 06.01.2023 de excludere din probatoriu a raportului de analiză operațională, iar pe de altă parte, plângerea din 30.01.2023 formulată împotriva inacțiunii aceluiași procuror;

2. **A doua sesizare** (nr. 2778/26.09.2023) privește aplicarea, în lipsa unor temeiuri legale, a unei măsuri preventive care i-a restrâns petiționarei libertatea de circulație, imputată procurorului Capmari;

3. **A treia sesizare** (nr. 2777/26.09.2023) reclamă faptul că plângerea îndreptată împotriva ordonanței de respingere a cererii de restituire a telefonului mobil (corp delict) nu a fost examinată conform art. 299¹-299² CPP, iar ordonanța din

02.05.2023 nu i-a fost comunicată – fapte imputate atât procurorului de caz Capmari, cât și procurorului ierarhic superior Dragalin;

4. **A patra sesizare** (nr. 2776/26.09.2023) privește, pe de o parte, modul defectuos în care procurorul Capmari ar fi soluționat cererea privind informarea despre măsurile speciale de investigație aplicate învinuitei, notificarea actelor aferente și eliberarea copiilor, iar pe de altă parte, omisiunea procurorului Plevan de a examina plângerea formulată împotriva acestor inacțiuni;

5. **A cincea sesizare** (nr. 2938/02.10.2023) reclamă absența procurorului Capmari de la ședințele Curții de Apel Centru din 20.09.2023 și 25.09.2023, în care urma să fie examinat recursul privind anularea suspendării din funcție a petiționarei;

Sesizarea 6-14. Un grup de nouă sesizări din 20.02.2024 (nr. 506-514), toate vizându-l pe procurorul delegat Stanislav Odajiu, denunță neexaminarea în termen a mai multor cereri formulate în cadrul urmăririi penale, administrarea de probe și ridicarea de informații cu dispunerea controlului la Serviciul Vamal, furnizarea de date despre măsurile speciale de investigație aplicate, audierea în calitate de martori a șefului Biroului Vamal și a altor persoane, a colaboratorilor și brokerilor vamali, dispunerea unei expertize judiciare, efectuarea de confruntări, precum și ridicarea de documente de la Serviciul Vamal, în toate cazurile fiind reclamată și lipsa de informare a părții cu privire la soluțiile adoptate;

Sesizarea 15-19. Un al doilea grup de cinci sesizări din 23.02.2024 (nr. 546-550) vizează, de această dată, conducerea Procuraturii Anticorupție (Veronica Dragalin și Vasile Plevan), fiind invocate depășirea termenelor legale de examinare a plângerilor formulate împotriva ordonanței de prelungire a calității de bănuț, a ordonanței din 28.03.2023 (atât sub aspectul termenului de reacție, cât și al respingerii cererii de restituire a telefonului mobil), a inacțiunilor procurorului de caz, precum și neexaminarea plângerii privind lipsa de răspuns la cererea referitoare la măsurile speciale de investigație;

Sesizarea 20-29. Un al treilea grup, format din zece sesizări depuse la 05.03.2024 (nr. 690-699), reiau de această dată împotriva procurorului Stanislav Odajiu, o serie de cereri inițiale din 26.12.2023 (explicarea învinuirii, efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, ridicarea fișei de post și a regulamentului de activitate, ridicarea de documente de la Serviciul Vamal, efectuarea de confruntări, audierea ca martori a brokerilor, colaboratorilor vamali și a șefului Biroului Vamal, dispunerea expertizei judiciare, precum și date despre măsurile speciale de investigație), susținând atât neexaminarea acestora în termenul legal, cât și faptul că data înscrisă pe ordonanțele de respingere ar fi fost falsificată.

Toate cele 29 de sesizări au fost repartizate spre verificare inspectorului Igor Eșanu din cadrul Inspecției procurorilor, iar la 09.09.2024 au fost conexe într-o singură procedură, înregistrată cu numărul 175/24.

II. Circumstanțele stabilite în cadrul verificării sesizărilor disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin Decizia Inspecției procurorilor din 13.09.2024, s-a dispus respingerea, ca vădit neîntemeiată, a sesizării înaintate de către Xxxxxxx Xxxxxxx și Alexei Axentiev privind pretensele acțiuni și/sau inacțiuni ilegale comise de procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, adjunctul interimar al procurorului-șef al aceleiași procuraturi, Vasile Plevan, procurorul din Procuratura Anticorupție,

Alexandru Capmari, precum și procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Respingerea sesizării a fost motivată prin lipsa unor fapte care să facă trimitere la existența unor abateri disciplinare. Totodată, s-a reținut că cauza penală la care se face referire se află pe rolul instanței de judecată, iar, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului procurorului ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. Orice altă formă de control asupra activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în exercitarea atribuțiilor acestuia.

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, Alexei Axentiev, în interesele Xxxxxxx Xxxxxxx, a contestat decizia la Colegiul de disciplină și etică, solicitând constatarea existenței unei abateri disciplinare în privința factorilor de decizie din cadrul Procuraturii Anticorupție, în conformitate cu art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin Decizia din 04.12.2025, Inspecția procurorilor a examinat pe fond cele 29 de sesizări conexe (nr. 175/24), înaintate de Xxxxxxx Xxxxxxx și avocatul Alexei Axentiev, referitoare la pretensele acțiuni/inacțiuni ilegale ale procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, ale adjunctului-interimar al procurorului-șef, Vasile Plevan, precum și ale procurorilor Alexandru Capmari și Stanislav Odajiu, examinarea fiind reluată ca urmare a hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-114/2025 din 24.10.2025, prin care fusese admisă contestația petiționarilor împotriva unei decizii anterioare de respingere ca vădit neîntemeiată a sesizării.

Cu privire la pretensele fapte ale procurorului Stanislav Odajiu

Inspecția a stabilit că cele 10 cereri depuse la 26.12.2023 de apărare privind ridicarea informației de la Serviciul Vamal, furnizarea de date despre măsurile speciale de investigație, audierea mai multor categorii de martori, dispunerea expertizei judiciare, efectuarea de confruntări, ridicarea de documente și explicarea învinuirii au fost, în fapt, examinate de procuror, fiind emise ordonanțele de respingere din 10.01.2024, comunicate petiționarilor prin scrisorile de informare din 31.01.2024.

Referitor la suspiciunea de falsificare a datei ordonanțelor invocată de petiționari pe motivul intervalului de 21 de zile scurs până la comunicare, Inspecția a reținut că simpla întârziere în expedierea corespondenței nu probează falsificarea datei actelor, iar circumstanțele au fost confirmate prin datele din sistemul electronic de evidență a documentelor. S-a mai constatat că o parte dintre ordonanțele de respingere au fost contestate ierarhic, iar plângerea aferentă a fost respinsă ca neîntemeiată prin ordonanța ex-procurorului-șef Veronica Dragalin din 11.03.2024, necontestată ulterior în instanță.

Cu privire la pretensele fapte ale procurorului Alexandru Capmari

Referitor la cererea din 06.01.2023 de excludere ca probă a raportului de analiză operațională nr. xxxxxxxx, Inspecția a constatat că acest raport nu constituie un act al organului de urmărire penală sau al organului de investigații speciale, nu a fost administrat ca probă, nu a stat la baza învinuirii și nu figurează în lista probelor prezentate în instanță, motiv pentru care nu era incident art. 298 Cod procedură penală, iar aprecierea procurorului Alexandru Capmari, potrivit căreia plângerea nu putea fi contestată pe această cale, a fost considerată motivată în drept.

Referitor la cererea privind aducerea la cunoștința învinuitei a actelor privind măsura specială de investigație, Inspekția a reținut că, potrivit art. 132⁵ alin. (7) Cod procedură penală (în vigoare la momentul respectiv), informarea putea fi amânată prin hotărâre motivată până la finalizarea urmăririi penale, iar accesul la materialele cauzei se realizează, potrivit art. 66 alin. (2) pct. 22) Cod procedură penală, după terminarea urmăririi penale, astfel încât cererea nu se încadra printre cele reglementate de Ghidul privind examinarea cererilor aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 32/6 din 28.04.2022.

Mai mult, s-a constatat, de asemenea, că omisiunile reținute prin încheierile judecătorești din 25.08.2023 și 28.07.2023 au fost ulterior remediate: prin ordonanțele din 29.08.2023 (Capmari) și, respectiv, 21.08.2023 (Plevan), cererile și plângerile petiționarilor au fost reexamineate și respinse ca neîntemeiate, iar ordonanța din 21.08.2023 a fost menținută prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 26.10.2023, care a stabilit că nu au fost identificate încălcări procedurale de natură să atragă anularea actelor contestate.

Cu privire la ordonanța de aplicare a măsurii preventive din 07.03.2023 (obligarea de a nu părăsi localitatea), declarată nulă prin încheierea din 19.04.2023, Inspekția a reținut că obligația procurorului de a proba necesitatea probelor privește înlocuirea unei măsuri preventive cu una mai aspră, nu cu una mai blândă, cum a fost cazul aici, „obligarea de a nu părăsi localitatea” fiind, potrivit art. 175 alin. (3) Cod procedură penală, o măsură mai blândă decât cea aplicată anterior (liberarea provizorie sub control judiciar), astfel încât nu au fost identificate norme legale încălcate de procuror în acest sens, aprecierea probelor ținând de competența sa exclusivă potrivit art. 27 alin. (1) Cod procedură penală.

Referitor la absența procurorului Capmari de la ședințele Curții de Apel din 20.09.2023 și 25.09.2023, Inspekția a constatat că amânările au fost solicitate motivat (antrenarea procurorului în acțiuni de urmărire penală într-o cauză cu rezonanță socială sporită) și au fost admise de instanță, care a apreciat motivele ca fiind relevante prin urmare nu se poate reține o conduită culpabilă din partea procurorului.

Cu privire la preținsele fapte ale procurorului Vasile Plevan și ale ex-procurorului-șef Veronica Dragalin

Cu privire la cererea de restituire a telefonului mobil, respinsă prin ordonanța din 28.03.2023, Inspekția a constatat că plângerea ulterioară a fost examinată de ex-procurorul-șef Veronica Dragalin prin ordonanța motivată din 02.05.2023, emisă cu respectarea termenului legal de 15 zile, comunicată petiționarului prin comunicatul nr. 6169 din 05.05.2023, astfel încât afirmația privind neexecutarea sau tănuirea acestei ordonanțe nu s-a confirmat. S-a mai constatat că plângerea din 26.12.2022 privind prelungirea calității de bănuț, deși inițial neexaminată în termen, a fost ulterior soluționată prin ordonanța din 11.03.2024, prin care omisiunea identificată de instanță a fost înlăturată.

Cu privire la comunicarea actelor de procedură

Inspekția a reținut că, potrivit art. 243 Cod procedură penală, regula este comunicarea actelor de procedură prin intermediul serviciului poștal, iar comunicarea electronică reprezintă excepția. Verificările efectuate, confirmate prin extrasele din sistemul informațional „e-management. Documente”, au stabilit cu certitudine că, în toate cazurile, procurorii au informat petiționarii despre soluțiile adoptate prin

comunicate expediate prin poștă, astfel încât afirmațiile privind lipsa oricărui răspuns nu au fost confirmate.

În considerarea celor expuse anterior, Inspecția procurorilor a reținut, cu titlu de principiu, că activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului ierarhic și, ulterior, controlului judecătoresc, orice altă formă de control echivalând cu o imixtiune inadmisibilă; că anularea unei hotărâri sau constatarea caracterului incomplet al unor acte de procedură nu înseamnă automat că procurorul nu a acționat profesionist și cu respectarea legii, și că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a faptei, vinovăției (rea-credință sau neglijență gravă) și a legăturii de cauzalitate cu un rezultat prejudiciabil.

În considerarea celor expuse, Inspecția a concluzionat că procurorii vizați au adoptat soluții fără a încălca drepturi sau libertăți ale petiționarilor, că în toate cauzele instanțele de judecată au respins solicitările petenților privind constatarea încălcării art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, că petiționarii și-au exercitat pe deplin dreptul de acces la justiție (formulând circa 70 de cereri și plângeri doar în cursul anului 2023), și că, potrivit ordonanțelor Procurorului General interimar din 29.02.2024, nu au fost identificate circumstanțe care să pună la îndoială imparțialitatea procurorilor în investigarea cauzelor penale nr. xxxxxxxxxxxx și xxxxxxxxxxxx.

Pe cale de consecință, Inspecția a stabilit că nu s-a dovedit îndeplinirea necorespunzătoare, cu rea-credință sau neglijență gravă, a atribuțiilor de serviciu de către procurorii Stanislav Odajiu, Alexandru Capmari, Vasile Plevan și ex-procurorul Veronica Dragalin, și nici prejudicierea drepturilor petiționarilor, reținând lipsa laturii subiective și a unei componente a laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016.

Nefiind de acord cu Decizia Inspecției procurorilor din 18.12.2025, Alexei Axentiev a formulat o contestație în fața Colegiului de disciplină și etică, prin care a solicitat anularea deciziei contestate și constatarea existenței unor abateri disciplinare în sarcina procurorilor vizați.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins ca neîntemeiată contestația înaintată de către avocatul Alexei Axentiev, în interesele Xxxxxx Xxxxxxx, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04.12.2025.

Colegiul de disciplină și etică a pornit de la principiul potrivit căruia independența decizională a procurorului, alături de legalitate, echitate și transparență, constituie principii de bază ale oricărei proceduri disciplinare, subliniind că nimeni nu poate interveni în deciziile și raționamentul procurorului atunci când acesta acționează în exercițiul atribuțiilor de serviciu și că inițierea verificărilor disciplinare, în contextul unui proces penal aflat în derulare, poate constitui o formă de presiune asupra procurorului, motiv pentru care angajarea răspunderii disciplinare trebuie să se bazeze pe argumente solide, iar orice sancțiune trebuie să fie necesară, adecvată și proporțională.

Trecând în revistă toate încheierile judecătorești invocate de contestatar începând cu cea din 28.07.2023, 25.08.2023, 19.04.2023 și xx.xx.2024, Colegiul a constatat că, deși acestea au admis parțial plângerile petiționarei și au obligat

procurorii să lichideze anumite încălcări sau să reexamineze cereri, niciuna nu conține o constatare certă a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale Xxxxxx Xxxxxxx, încheierea din 25.08.2023 respingând chiar ca neîntemeiată cererea de constatare a încălcării art. 6 și art. 8 CEDO.

Pe aceeași dimensiune de idei, Colegiul a reiterat că încheierea privind anularea măsurii preventive folosind doar o formulă ipotetică de lezare a dreptului la liberă circulație, iar încheierea din xx.xx.2024 reținând doar o neconformitate procedurală cu art. 298 și 299¹ Cod procedură penală, de unde a conchis că procurorilor li se reproșează, mai degrabă, o interpretare greșită a unor prevederi ale Codului de procedură penală privind examinarea cererilor și plângerilor, iar nu o încălcare intenționată sau gravă a drepturilor omului.

Mai mult, Colegiul a apreciat ca fiind argumentate juridic și exacte pozițiile procurorilor Alexandru Capmari și Vasile Plevan, întemeiate pe art. 94 alin. (1) pct. 4) Cod procedură penală, potrivit căror raportul de analiză operațională nu constituie mijloc de probă și, prin urmare, cererea de excludere a acestuia nu putea fi calificată drept cerere în sensul art. 93-94 Cod procedură penală, respectiv că notificarea despre măsurile speciale de investigație a fost amânată legal, în temeiul art. 244 alin. (1) Cod procedură penală, până la finalizarea urmăririi penale, reținând totodată că procurorul ierarhic superior Vasile Plevan s-a condus de aceleași raționamente atunci când a apreciat că nu era în drept să supună controlului ierarhic un act deja autorizat de judecătorul de instrucție și încuviințat de Procurorul General, și subliniind că dispozițiile actelor judecătorești irevocabile au fost executate de procurori prin emiterea ordonanțelor corespunzătoare, unele fiind ulterior menținute chiar de judecătorul de instrucție (*încheierea din 26.10.2023, care a reținut că actele contestate au fost efectuate în conformitate cu legea*).

În aceeași linie de argumentare Colegiul a constatat, referitor la procurorul Stanislav Odajiu, că cele 10 cereri de completare a urmăririi penale depuse la 26.12.2023 au fost examinate prin ordonanțe motivate, în termenul legal de 15 zile, cu informarea apărătorului la 31.01.2024, ordonanțe menținute atât în control ierarhic, cât și, irevocabil, prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 26.04.2024, care a reținut că actele atacate au fost adoptate cu respectarea legii și că partea petiționară nu a prezentat argumente întemeiate, pertinente și concludente în susținerea nulității, iar cu privire la pretinsa lipsă de notificare, a reținut că verificările disciplinare au dovedit contrariul, confirmat prin extrasele din sistemul „e-management.Documente”, neexistând nicio vină imputabilă procurorilor pentru eventuale notificări nelivrate, căror li s-au retrimis, la cerere, notificări suplimentare.

Sub același aspect, Colegiul a stabilit, ca principiu central al hotărârii, că răspunderea disciplinară a procurorilor pentru încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, în sensul art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016, poate surveni doar atunci când procurorul a acționat cu intenție ori din neglijență gravă, fiind necesară existența unei greșeli evidente și inacceptabile, iar nu o simplă aplicare greșită a normelor de procedură, elementele ce țin de interpretarea normelor de drept material sau procesual ori de interpretarea probelor urmând să rămână, în principiu, în afara sferei răspunderii disciplinare și putând fi cenzurate doar pe căile de atac prevăzute de lege raționament susținut prin trimitere la jurisprudența CtEDO (*cauza Mnatsakanyan c. Armeniei*, 2022), la Opinia Amicus Curiae a Comisiei de la Veneția (CDL-

AD(2017)002) și la Opinia nr. 4 privind „Judecătorii și procurorii într-o societate democratică” (Declarația de la Bordeaux).

Pe cale de consecință Colegiul a conchis, că nu se relevă niciun indiciu potrivit căruia interpretarea normelor de drept procesual de către procurori s-ar fi făcut cu rea-credință sau arbitrar, fără o justificare rezonabilă, apreciind constatările inspectorului ca fiind corecte și motivate, fără a stabili că procurorii ar fi acționat cu vinovăție, urmărind sau acceptând prejudicierea drepturilor Xxxxxx Xxxxxxx, și respingând totodată critica privind lipsa de motivare a deciziei Inspecției, reținând că aceasta conține analiza tuturor probelor, răspunsuri la alegațiile autoarei sesizării și expunerea punctuală a tezelor definitorii, corespunzând astfel criteriului de motivare și asigurând petiționarei dreptul la un proces echitabil.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 16.03.2026, Alexei Axentiev, în interesele Xxxxxx Xxxxxxx, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, solicitând admiterea contestației, anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026, anularea Deciziei Inspecției procurorilor din 04.12.2025, ca fiind neîntemeiată și abuzivă, precum și emiterea, în temeiul art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/2016, a unei hotărâri prin care să fie constatată existența abaterilor disciplinare în acțiunile factorilor de decizie ai Procuraturii Anticorupție și să fie aplicate sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016 față de aceștia, pentru neexecutarea obligațiilor ce le reveneau.

Prin contestația înaintată avocatul Alexei Axentiev, a arătat că a recepționat electronic hotărârea contestată la 23.02.2026, prin care fusese respinsă contestația sa anterioară împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 04.12.2025 și a susținut că atât această decizie, cât și hotărârea Colegiului sunt neîntemeiate, nemotivate, arbitrare și subiective, afirmând că Inspecția procurorilor „a avut o singură calitate, de avocat al procurorilor” vizați, cu „un singur scop, de a înălbi reputația” acestora, și că, deși prin propria Hotărâre din 24.10.2025 Colegiul atrăsese atenția Inspecției asupra unor încălcări evidente comise de procurori la examinarea plângerilor, la reluarea verificării Inspecția a neglijat unele dintre acestea și le-a justificat total neîntemeiat pe altele, fără a efectua vreo acțiune concretă de investigare, limitându-se la anexarea unor materiale și la justificarea acțiunilor procurorilor vizați, astfel încât atât decizia, cât și hotărârea ar conține o multitudine de neclarități și justificări neconfirmate, întemeiate exclusiv pe declarațiile procurorilor Veronica Dragalin, Vasile Plevan, Alexandru Capmari și Stanislav Odajiu.

Contestatarul a criticat, în special, raționamentul potrivit căruia, în lipsa unui prejudiciu, faptele constatate nu ar putea constitui abatere disciplinară, calificând această abordare drept un absurd și susținând că, dacă un procuror admite erori sau abuzuri fără a fi tras la răspundere, nu se mai poate vorbi despre un stat de drept.

Totodată, a reproșat, că nici Colegiul, nici Inspecția nu s-au pronunțat asupra faptului că procurorul Alexandru Capmari a declarat un recurs respins ca inadmisibil de Curtea de Apel Chișinău împotriva încheierii privind anularea suspendării din funcție a Xxxxxx Xxxxxxx, recurs pe care îl consideră o manevră dilatorie (a prelungi artificial perioada), și că nu s-a verificat la ce acțiuni de urmărire penală era acesta implicat pentru a-și justifica absența de la ședințele din 20.09.2023 și 25.09.2023, nici

dacă și-a informat conducerea, nici de ce procurorii Dragalin și Plevan nu au organizat participarea unui alt procuror din grupul de urmărire penală.

A semnalat, de asemenea o pretinsă neconcordanță între data de 10.01.2024 înscrisă pe ordonanțele procurorului Stanislav Odajiu și data de 31.01.2024 de pe scrisorile de informare aferente de unde a dedus că ordonanțele ar fi fost, în realitate, emise peste termenul legal de 15 zile, criticând faptul că nu s-a solicitat Procurorului General ridicarea și examinarea calculatorului de serviciu al procurorului pentru a clarifica data reală a emiterii actelor și nici nu a fost interpellată Poșta Moldovei pentru a verifica transmiterea efectivă a scrisorilor, unele nefiind, susține contestatarul, recepționate nici de avocat, nici de Xxxxxx XXXXXXXXXX.

În drept, a invocat dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil derivate din art. 6 și art. 13 CEDO și din art. 2 al Protocolului nr. 7 CEDO, principiul obligației autorității de a răspunde expres tuturor cererilor și obiecțiilor părților (Recomandarea nr. R(84)5 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei) și dreptul la o decizie motivată, cu trimitere la jurisprudența CtEDO în cauzele Hirvisaari c. Finlandei, Ruiz c. Spaniei, Fomin c. Moldovei și Mantovanelli c. Franței.

În consecință a reiterat lista sesizărilor depuse de Xxxxxx XXXXXXXX între 26.09.2023 și 05.03.2024 împotriva procurorilor Alexandru Capmari, Stanislav Odajiu, Vasile Plevan și Veronica Dragalin, privind neexaminarea cererilor și plângerilor acesteia, tăinuirea sau emiterea abuzivă a unor acte procesuale și falsificarea datei unor ordonanțe de respingere, susținând că Inspekția procurorilor a mușamalizat acțiunile ilegale ale procurorilor de caz, cu unica intenție de a adopta o soluție favorabilă acestora în vederea prezentării ei Comisiei de Vetting, și că faptele imputate factorilor de decizie ai Procuraturii Anticorupție s-ar încadra în abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016.

Pentru aceste considerente a solicitat, în temeiul art. 6 CEDO, art. 4, 7, 8, 20 din Constituție și art. 38 lit. e¹), 43-51, 68, 70 alin. (1) lit. f) și 85 din Legea nr. 3/2016, admiterea contestației, casarea Hotărârii nr. 3-16/2026 și a Deciziei Inspekției procurorilor din 04.12.2025 ca neîntemeiate și abuzive, emiterea unei noi hotărâri, în temeiul art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/2016, cu constatarea abaterilor disciplinare în acțiunile factorilor de decizie ai Procuraturii Anticorupție, precum și aplicarea sancțiunilor disciplinare prevăzute de art. 38 lit. e¹) din aceeași lege.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspekției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspekția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea

probelor suplimentare.

*Autorul sesizării **Alexei Axentiev** nu au prezentat Consiliului probe noi.*

*La data de 25.03.2026, **procurorul vizat, Stanislav Odajiu**, a depus o referință asupra contestației, reiterându-și poziția.*

Prin referința adresată Consiliului Superior al Procurorilor pe marginea contestației lui Alexei Axentiev, procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, a invocat, cu prioritate, faptul că această contestație ar fi fost depusă cu depășirea termenului legal de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 și pct. 99 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, termen care, calculat de la data pronunțării Hotărârii nr. 3-16/2026 (20.02.2026), expira la 13.03.2026 ora 24:00, în timp ce contestația poartă semnătură electronică aplicată abia la 16.03.2026, solicitând respingerea ei și pe acest temei procedural.

Subsecvent, a susținut că atât Colegiul, cât și Inspecția au apreciat corect circumstanțele cauzei, nefiind identificate temeiuri rezonabile pentru răspunderea disciplinară și nicio acțiune a sa săvârșită irațional, neargumentat sau cu rea-credință, reiterând principiul potrivit căruia activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă doar controlului ierarhic și, ulterior, celui judiciar, orice altă formă de control fiind o imixtiune interzisă, iar omisiunile dintr-un proces penal trebuind corectate prin căile de atac, nu prin responsabilizare disciplinară individuală, cu excepția cazurilor de rea-voință sau omisiune gravă care prejudiciază grav interesul justiției.

Referitor la nucleul criticilor privind termenul și modul de comunicare a ordonanțelor, a explicat că art. 246 alin. (1) Cod procedură penală, prevede soluționarea cererilor în cel mult 15 zile, iar art. 247 alin. (2) Cod procedură penală obligă doar adoptarea unei ordonanțe motivate în caz de respingere, fără a prevedea expres modul și termenul aducerii ei la cunoștința petentului, astfel încât, în absența unui atare termen, sunt aplicabile normele generale potrivit cărora informarea trebuie făcută „imediat sau în limitele termenului rezonabil” distinct de termenul de soluționare a cererii, arătând că interpretarea sistemică a Codului relevă că unele acte au termene exprese de comunicare, iar altele nu (art. 299 CPP), iar termenul de contestare curge, potrivit art. 299¹ alin. (3) CPP, de la data la care persoana a luat cunoștință de act, nu de la data emiterii lui, susținând astfel că cele 10 cereri au fost examinate în termenul legal de 15 zile (ordonanțe din 10.01.2024), iar informarea ulterioară a petentului (prin scrisorile din 31.01.2024) s-a încadrat într-un termen rezonabil, prin analogie cu situația ordonanței Procurorului General interimar din 29.02.2024 privind respingerea cererii de recuzare a sa, comunicată abia la 04.03.2024.

A arătat, în continuare, că ordonanțele sale au fost verificate atât ierarhic (menținute prin ordonanțele procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție din 11.03.2024, care a respins plângerile pe fond, nu pentru tardivitate), cât și judiciar, actele aferente cererii nr. 13612/23 fiind menținute prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 26.04.2024, instanță care a examinat plângerea pe fond și a reținut expres că actele atacate au fost adoptate conform legii, fără încălcarea drepturilor garantate de art. 6 CEDO și art. 20 din Constituție, partea petiționară nefiind în măsură să prezinte argumente întemeiate, pertinente și concludente în susținerea nulității.

A adus, ca element suplimentar, faptul că cererile contestate, transmise spre competență Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, au fost examinate în cadrul judecării pe fond a cauzei penale, instanță care, la xx.xx.2026, a pronunțat sentința de condamnare nr. X/2024 în privința XXXXXX XXXXXXXX, concluzionând că organul de urmărire penală a întreprins toate acțiunile necesare pentru administrarea probelor relevante, fără a constata încălcări în instrumentarea cauzei de către procurorul de caz.

A conchis că acțiunile sale nu au generat nicio consecință pentru contestatar, toate cererile fiindu-i examinate, ordonanțele motivate și supuse controlului ierarhic și judecătoresc, cu realizarea efectivă a dreptului la un recurs, susținând că și-a desfășurat activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, iar sesizarea petiționarei ar distorsiona circumstanțele de fapt și de drept, având drept scop exercitarea unor presiuni asupra sa și sancționarea pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, respectiv pentru trimiterea în judecată a XXXXXX XXXXXXXX și susținerea acuzării de stat, finalizată cu sentința de condamnare din xx.xx.2026, pe care a anexat-o referinței sale (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, nr. X/2024).

*La data de 25.03.2026, procurorul vizat, **Vasile Plevan**, și-a expus punctul de vedere asupra contestației printr-o referință.*

Prin referința adresată Consiliului Superior al Procurorilor, procurorul în Procuratura Anticorupție, Vasile Plevan, a reamintit că, prin decizia din 04.12.2025, Inspecția procurorilor încetase procedura disciplinară pornită la sesizarea avocatului Alexei Axentiev, iar contestația acestuia fusese respinsă ca neîntemeiată prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, apreciind că această din urmă hotărâre este „legal întemeiată”, amplă și motivată, întrucât Colegiul a analizat și a răspuns argumentat, prin prisma legislației procesual-penale și a cadrului normativ disciplinar, la toate alegațiile avocatului, constatând întemeiat lipsa abaterii disciplinare, în timp ce noua contestație ar reprezenta un simplu dezacord cu decizia din 04.12.2025, lipsit de argumente concrete sau de aspecte neverificate anterior, cu caracter general și abstract.

A respins, în particular, susținerea potrivit căreia decizia Inspecției ar fi reținut existența încălcărilor invocate de XXXXX XXXXXXXXXX dar le-ar fi ignorat din lipsă de prejudiciu, arătând că o asemenea argumentare nu a fost, de fapt, niciodată expusă în decizia contestată, precum și afirmația că Inspecția nu ar fi efectuat nicio acțiune de investigare, arătând că aceasta a administrat și anexat copii ale actelor procesuale și ale altor documente care confirmă legalitatea acțiunilor sale, analizând atât alegațiile din sesizări, cât și cele reținute de Colegiu în Hotărârea din 24.10.2025.

Referitor la neprezentarea procurorului Alexandru Capmari la ședințele Curții de Apel Chișinău din 20 și 25.09.2023, a explicat că acesta informase instanța despre implicarea sa în acțiuni de urmărire penală ce nu sufereau amânare, motive acceptate de magistrați, care au dispus amânarea ședințelor, că neatribuirea unui alt procuror s-a datorat faptului că doar Capmari cunoștea, la acea etapă, circumstanțele cauzei, și că, prin decizia din 12.10.2023, Curtea de Apel Chișinău a respins ca inadmisibile recursurile Serviciului Vamal și ale Procuraturii Anticorupție, menținând încheierea din 14.07.2023, concluzionând că neprezentarea lui Capmari s-a datorat unor motive obiective, neimputabile, coordonate cu procurorul-șef.

A subliniat, de asemenea, că petenta/petentul nu ar fi invocat nicio încălcare concretă de nivelul răspunderii disciplinare, ci ar fi operat cu acuzații generale cum

ar fi mușamalizare, nerespectarea termenelor și a drepturilor părților, cauzarea de suferințe, interpretare eronată a legii, distorsionarea realității, ascunderea abuzurilor comise de CNA, nerespectarea ordinii de drept, invocând drept confirmare suplimentară a caracterului neîntemeiat al acestor acuzații sentința de condamnare a Xxxxxx Xxxxxxx, prin care instanța nu ar fi constatat, în temeiul art. 29 alin. (4) și art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, nicio încălcare a Convenției sau a drepturilor inculpatei.

Totodată, a respins critica privind caracterul nemotivat al hotărârii și încălcarea dreptului de a fi auzit, arătând că atât Inspecția, cât și Colegiul s-au expus argumentat asupra tuturor alegațiilor petentului și a conchis că subiecții vizati de contestație au respectat pe deplin prevederile legale ce reglementează procesul penal, fiind emise acte procesuale motivate și întemeiate, solicitând respingerea ca neîntemeiată a contestației avocatului Alexei Axentiev împotriva Hotărârii Colegiului din 20.02.2026 și examinarea cauzei în lipsa sa.

Procurorul vizat, Veronica Dragalin, nu a depus o referință prin care să-și exprime poziția asupra contestației.

La data de 30.03.2026, procurorul vizat, **Alexandru Capmari**, a prezentat Consiliului Superior al Procurorilor o referință în care și-a exprimat poziția referitoare la contestație.

Prin decizia din 04.12.2025, inspecția procurorilor a încetat procedura disciplinară începută în privința procurorului Alexandru Capmari, la sesizarea avocatului Axentiev Alexei. Împotriva deciziei menționate, avocatul Axentiev Alexei a depus contestație la Colegiul de disciplină și etică, manifestându-și dezacordul. Prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, contestația avocatului Axentiev Alexei împotriva deciziei Inspecției procurorilor a fost respinsă ca neîntemeiată. Împotriva acestei Hotărâri, avocatul Axentiev Alexei a depus contestație, prin care își manifestă dezacordul cu soluția adoptată.

A reiterat, că în conformitate cu prevederile art. 132⁵ alin. (7) Cod de procedură penală, dacă prin ordonanță/încheiere se constată legalitatea efectuării măsurii speciale de investigații, procurorul sau judecătorul de instrucție care a autorizat măsura informează persoanele supuse acesteia, are posibilitatea de a amâna, prin hotărâre motivată, informarea, dar nu mai târziu de momentul încetării urmăririi penale; potrivit alin. (8), din momentul informării, persoana în cauză are dreptul să ia cunoștință de procesul-verbal privind măsura specială de investigații, de purtătorul material de informații și de actul procurorului sau judecătorului privind legalitatea măsurii.

În speță, procurorul nu a informat persoana supusă măsurii speciale de investigație, informarea fiind amânată până la finisarea urmăririi penale, astfel încât apărarea a exercitat un drept pe care la acea etapă nu îl avea. Ca rezultat al examinării cererii din 06.01.2023 privind aducerea la cunoștință a rezultatelor măsurii speciale de investigație, procurorul de caz, prin scrisoarea nr. 444 din 12.01.2023, a informat apărătorul că persoana vizată va fi informată la terminarea urmăririi penale. Apărarea și-a manifestat dezacordul cu conținutul acestei scrisori, iar prin scrisoarea procurorului ierarhic superior din 21.04.2023, nr. 5514, plângerea a fost soluționată. Răspunsurile date petenților nu au fost formale, deoarece li s-a explicat etapa la care urmau să ia cunoștință de rezultatul măsurilor speciale de investigație; forma actului procesual nu schimbă esența răspunsului dat.

Prin ordonanța din 21.08.2023 a fost respinsă cererea apărării din aceleași motive, iar încălcarea reținută de judecătorul de instrucție la 28.07.2023 este una pur formală, întrucât în realitate nu a fost încălcat niciun drept, judecătorul de instrucție respingând plângerea în partea privind constatarea încălcării dreptului de acces la justiție al lui Xxxxxx XXXXXXXXXX. Indiferent dacă procurorul a emis un răspuns sau o ordonanță, ambele au conținut aceleași motive. De fapt, cererea apărării a constituit un abuz de drept, aceasta a solicitat conștient o informație la o etapă când legea nu îi acorda un asemenea drept, dorind acces la materialele dosarului penal, în special la rezultatele măsurii speciale de investigații, la o etapă procesuală la care legea nu îi oferea acest drept. Chiar dacă ar fi fost emisă ordonanță și nu răspuns, situația învinuitului nu s-ar fi schimbat.

Despre respingerea plângerii din 20.04.2023, prin care a fost contestată ordonanța procurorului Alexandru Capmari din 28.03.2023, a fost informat apărătorul Nicu Șendrea prin scrisoarea înregistrată în Registrul corespondenței de ieșire al procuraturii Anticorupție cu nr. 6169 din 05 mai 2023, cu anexarea copiei ordonanței și trimiterea acesteia la adresa indicată în plângere. Ordonanța procurorului ierarhic superior din 21 august 2023 a fost supusă controlului judiciar, iar prin încheierea din 26 octombrie 2023 a fost respinsă plângerea părții apărării.

A concretizat că apărarea a solicitat, prin cererea din 06.01.2023, excluderea raportului de analiză operațională ca mijloc de probă, deși acest raport nu constituia și nu constituie mijloc de probă, iar informațiile din el nu constituie probe, apărarea a sollicitat așadar, ceva ce de fapt nu există. Procurorul de caz, prin răspunsul din 12.01.2023, a informat că raportul respectiv nu este probă și nu stă la baza acuzației. Apărătorul a cerut excluderea unei probe care, de facto și de iure, nu constituie probă, ceea ce reprezintă un non sens, fiind totodată în dezacord cu modalitatea de administrare a raportului de către ofițerul de urmărire penală, chestiune asupra căreia se expune procurorul de caz, iar contestarea corectă se face direct în ordinea art. 313 CPP, nu la procurorul ierarhic superior potrivit art. 299¹² CPP.

Forma documentului emis de procuror, ordonanță sau răspuns, nu schimbă starea de fapt și situația învinuitei. Ulterior, prin ordonanța din 29.08.2023 a procurorului Alexandru Capmari și prin ordonanța din 10.10.2023 a procurorului ierarhic superior, Vasile Plevan, plângerile de excludere a raportului de analiză operațională din categoria probelor au fost respinse pe aceleași temeiuri, reieșind din prevederile art. 93 CPP.

Cu privire la neprezentarea în ședințele Curții de Apel Chișinău din 20 și 25.09.2023, instanța a fost informată că procurorul era antrenat în acțiuni de urmărire penală ce nu sufereau amânare, temeiuri admise de magistrați, cu dispunerea amânării ședințelor; referitor la ședința din 12 octombrie 2023, procurorul se afla, în acea perioadă, în concediul anual de odihnă.

Este de menționat că procurorul șef al Procuraturii Anticorupție, Alexandru Capmari, era antrenat în acțiuni de urmărire penală ce nu sufereau amânare, fiind implicat integral, personal, în efectuarea acțiunilor de urmărire penală și autorizarea măsurilor speciale de investigații într-o cauză penală privind patru judecători, de o rezonanță socială sporită, cu peste 10 măsuri speciale de investigație autorizate concomitent la judecătoriile Cahul și Bălți, alți procurori sau ofițeri nefiind implicați la acea etapă. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.10.2023 au fost respinse ca inadmisibile recursurile depuse de Serviciul Vamal și Procuratura Anticorupție, cu

menținerea încheierii din 14.07.2023. În această cauză, apărătorii au depus în exces plângeri și contestații către procurorul de caz și cel ierarhic superior, în scop de hărțuire și blocare a activității procesuale, fapt ce poate fi dedus din corespondența înregistrată în e-management. La 02.04.2024, cauza penală privind pe învinuita XXXXX XXXXXXXXXX a fost expediată în instanța de judecată cu rechizitoriu, de către procurorul Stanislav Odajiu.

Astfel, consideră alegerile autorului sesizărilor exprimă, în esență, dezacordul acestuia cu actele, acțiunile și inacțiunile procurorului și ale procurorului ierarhic superior, în cauza penală aflată, la momentul sesizărilor, în desfășurarea urmăririi penale. Persoanele vizate de asemenea acte au dreptul de a le contesta prin plângere, potrivit art. 299¹ sau art. 313 CPP, drept pe care autorul sesizărilor l-a exercitat, contestând atât acțiunile procurorului de caz în fața procurorului ierarhic superior, cât și acțiunile procurorului ierarhic superior în fața judecătorului de instrucție.

Potrivit art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale, având posibilitatea de a lua decizii independente și unipersonal în cauzele pe care le gestionează, activitatea sa procesuală fiind supusă doar controlului procurorului ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc, orice altă formă de control fiind interzisă și echivalentă cu o imixtiune. Soluțiile procurorului, comunicate autorului sesizării și apărătorilor acesteia, conțin elemente de motivare și au fost contestate, după caz, procurorului ierarhic superior și judecătorului de instrucție, fiind respectat dreptul învinuitei la un recurs efectiv împotriva deciziilor procurorului, în timp ce argumentele petiționarului rămân generale și abstracte.

Astfel, consideră că nu se confirmă argumentul potrivit căruia, în decizia contestată, ar fi fost constatate în mare parte încălcările invocate de XXXXX XXXXXXXXXX, dar, în lipsa unui prejudiciu, faptele nu ar constitui abatere disciplinară, o astfel de abordare nefiind de fapt expusă în decizia contestată. Sunt de asemenea neîntemeiate alegerile potrivit cărora inspecția procurorilor nu ar fi efectuat nicio acțiune de investigare a circumstanțelor invocate, limitându-se la anexarea unor materiale; dimpotrivă, inspecția procurorilor a administrat și anexat copii ale actelor procesuale și ale altor documente ce confirmă legalitatea acțiunilor procurorului, analizând și oferind apreciere juridico-disciplinară atât alegerilor din sesizări, cât și celor reținute de Colegiu în Hotărârea din 24.10.2025. Referitor la caracterul nemotivat al Hotărârii contestate și dreptul de a fi auzit, Inspecția procurorilor și Colegiul s-au expus și au argumentat pe marginea tuturor alegerilor petentului.

Având în vedere argumentele expuse, a conchis că subiecții vizați de contestația depusă au respectat pe deplin prevederile legale ce reglementează procesul penal, fiind emise acte procesuale motivate și întemeiate. Prin urmare, procurorul Alexandru Capmari a solicitat respingerea ca neîntemeiată a contestației depuse de avocatul Axentiev Alexei împotriva Hotărârii Colegiului din 20.02.2026, cu menținerea hotărârii.

Inspectorul Igor Eșanu, la data de 29.07.2026 a depus referința prin care și-a reiterat poziția referitor la contestație.

În susținerea poziției sale, inspectorul a arătat că susținerea contestatarului potrivit căreia Hotărârea Colegiului de disciplină și etică ar fi neîntemeiată, nemotivată și arbitrară este lipsită de suport. S-a reținut că din conținutul Deciziei

Inspecției Procurorilor din 04.12.2025 rezultă că fiecare dintre pretinsele abateri disciplinare invocate prin sesizările conexate a fost examinată distinct, prin raportare la circumstanțele de fapt stabilite, materialele acumulate în cadrul verificării și dispozițiile Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Potrivit inspectorului, soluția adoptată nu reprezintă o simplă preluare a explicațiilor procurorilor vizați, ci rezultatul unei evaluări juridico-disciplinare efectuate în limitele competenței conferite de lege.

Totodată, inspectorul a arătat că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 confirmă faptul că argumentele invocate în contestația formulată împotriva Deciziei Inspecției Procurorilor au fost supuse unei verificări autonome, Colegiul concluzionând că acestea nu infirmă constatările inspectorului și nu demonstrează existența unei abateri disciplinare. S-a subliniat că simpla nemulțumire a contestatarului față de concluziile autorităților disciplinare nu echivalează cu lipsa motivării actelor adoptate.

Referitor la susținerea privind lipsa unei verificări efective și complete a sesizărilor disciplinare, inspectorul a arătat că, în cadrul procedurii disciplinare, au fost administrate toate materialele necesare soluționării sesizărilor, inclusiv actele procedurale relevante, explicațiile persoanelor vizate, hotărârile judecătorești, înscrisurile și celelalte documente pertinente, acestea fiind apreciate în ansamblu potrivit competenței prevăzute de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Totodată, s-a menționat că verificarea disciplinară nu are natura unei anchete penale și nu presupune administrarea tuturor probelor solicitate de petiționar, ci numai a acelor necesare pentru stabilirea existenței sau inexistenței indiciilor unei abateri disciplinare. Inspectorul a subliniat că Inspecția Procurorilor nu este competentă să substituie organele de urmărire penală sau instanțele judecătorești în verificarea legalității actelor procesual-penale ori în administrarea unor mijloace de probă specifice procesului penal, legalitatea acestor acte fiind supusă controlului procurorului ierarhic superior și instanțelor competente.

De asemenea, a arătat că alegerea mijloacelor de verificare aparține inspectorului, în funcție de obiectul sesizării și de necesitatea stabilirii existenței unor indicii privind săvârșirea unei abateri disciplinare, legea neinstituind obligația administrării tuturor probelor solicitate de autorul sesizării sau efectuării tuturor actelor de verificare propuse de acesta. În speță, inspectorul a apreciat că materialele existente erau suficiente pentru stabilirea situației de fapt relevante sub aspect disciplinar, neexistând temeiuri pentru efectuarea unor verificări suplimentare.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa ignorare a probelor relevante și a hotărârilor judecătorești prin care ar fi fost constatate încălcări ale legislației procesual-penale și ale obligațiilor procesuale de către procurorii vizați, inspectorul a arătat că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nu ignoră existența încheierilor judecătorului de instrucție și nici autoritatea acestora. Din considerentele hotărârii rezultă că respectivele acte judecătorești au fost analizate în contextul procedurii disciplinare, însă s-a reținut, în mod justificat, că existența unor soluții procesuale favorabile contestatarului sau constatarea unor neregularități procesuale nu determină, prin ele însele, existența unei abateri disciplinare.

Inspectorul a mai subliniat că procedura disciplinară are un obiect distinct față de controlul judiciar exercitat asupra actelor procesuale, autoritatea disciplinară fiind obligată să verifice exclusiv dacă faptele imputate întrunesc elementele constitutive

ale unei abateri disciplinare prevăzute de art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Cu referire la pretinsa încălcare a dreptului la un recurs efectiv, inspectorul a reținut că această susținere este infirmată de materialele procedurii disciplinare. Astfel, ordonanța procurorului și ordonanța procurorului ierarhic superior aferente cererii nr. 13612/23 au fost supuse controlului judecătoresc și menținute prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 26.04.2024. Judecătorul de instrucție a examinat plângerea în fond, în condițiile art. 313 din Codul de procedură penală, și a respins-o ca neîntemeiată, iar nu ca inadmisibilă pentru tardivitate. În consecință, inspectorul a apreciat că petiționarul a beneficiat efectiv de mecanismul de control judiciar prevăzut de lege, iar împrejurarea că soluția pronunțată nu i-a fost favorabilă nu poate fi echivalată cu încălcarea dreptului la un recurs efectiv.

Inspectorul a mai evidențiat că, la momentul desfășurării verificării disciplinare, cauza penală privind învinuirea Xxxxxx Xxxxxxx se afla pe rolul instanței de judecată, aceasta urmând să exercite inclusiv controlul asupra acțiunilor și actelor emise de procurori în cauza penală respectivă. Totodată, s-a arătat că prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din xx.xx.2026, prin care Xxxxxx Xxxxxxx a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor imputate, instanța nu a constatat încălcări ale drepturilor învinuitei și nici nu a emis un act de reacționare în condițiile art. 218 din Codul de procedură penală.

În concluzie, inspectorul a apreciat că contestația a fost formulată peste termenul legal prevăzut de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și, prin urmare, urmează a fi respinsă ca tardivă. În subsidiar, pentru ipoteza examinării acesteia în fond, inspectorul a considerat că argumentele invocate nu sunt de natură să conducă la anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, motiv pentru care a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea hotărârii contestate.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, după analizarea contestației formulate de către avocatul Alexei Axentiev, în interesele Xxxxxx Xxxxxxx, a argumentelor invocate prin care își exprimă dezacordul față de soluția dispusă prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026, a poziției reprezentantului Inspecției procurorilor, a referințelor depuse de procurorii vizați, precum și în urma examinării tuturor materialelor cauzei și a aspectelor relevante ale procedurii disciplinare, constată că soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică este temeinică și justificată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă.

Pentru motivarea acestei concluzii, vor fi expuse infra raționamentele de fapt și de drept care au stat la baza deliberării și adoptării deciziei Consiliului Superior al Procurorilor în prezenta cauză.

Consiliul subliniază, cu titlu preliminar, că obiectul procedurii disciplinare nu îl constituie reexaminarea fondului cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx (respectiv a cauzei disjuncte nr. xxxxxxxxxxxx) și nici verificarea temeiniciei soluțiilor procesuale adoptate în cadrul urmăririi penale desfășurate față de Xxxxxx Xxxxxxx, ci exclusiv stabilirea existenței unor abateri disciplinare imputabile procurorilor vizați, în sensul art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Răspunderea disciplinară presupune

identificarea unor încălcări concrete ale obligațiilor de serviciu, iar nu simpla nemulțumire a unei părți față de modul în care s-a desfășurat urmărirea penală sau față de soluțiile procesuale adoptate pe parcursul acesteia.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică și a Consiliului Superior al Procurorilor, răspunderea disciplinară a unui procuror poate fi angajată doar dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: existența unei fapte concrete și evidente, fără nicio justificare rezonabilă, vinovăția dovedită cert prin probe iar nu prezumată și legătura de cauzalitate între faptă și rezultatul produs. În absența îndeplinirii cumulative a acestor condiții, sesizarea disciplinară urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În urma verificării materialelor procedurii disciplinare, Consiliul reține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-16/2026 din 20.02.2026 este întemeiată, conține o motivare clară și explicită în raport cu criticile formulate de contestatar și include argumente pertinente privind respingerea contestației. Aceste elemente corespund situației de fapt și de drept analizate în cadrul procedurii disciplinare și sunt conforme cu concluziile reținute atât de Inspekția procurorilor, cât și de Colegiul de disciplină și etică.

În acest context, este important de subliniat că contestația înaintată de avocatul Alexei Axentiev constituie, în esență, o reiterare a criticilor și nemulțumirilor deja exprimate, atât în cele 29 de sesizări inițiale depuse între 26.09.2023 și 05.03.2024, cât și în contestația anterioară formulată împotriva Deciziei Inspekției procurorilor din 04.12.2025. Acest aspect relevă o tendință de reluare formală a unor argumente care au fost deja supuse unui examen riguros și obiectiv de către structurile abilitate Inspekția procurorilor și, respectiv, Colegiul de disciplină și etică. Pentru ca o nouă contestație să poată produce efecte juridice relevante și să justifice o reanalizare a fondului cauzei, este necesar ca aceasta să conțină elemente de noutate, fie de natură factologică, fie de ordin juridic, apte să modifice substanțial datele anterior analizate. În lipsa unor asemenea elemente, contestația nu face decât să repună în discuție aspecte asupra cărora s-a pronunțat deja în mod temeinic și legal.

Consiliul consideră oportun de a menționa că alegația contestatarului precum că Decizia Inspekției ar recunoaște existența încălcărilor invocate de Xxxxxx Xxxxxxxx, dar le-ar înlătura de la răspundere disciplinară exclusiv pe motivul lipsei unui prejudiciu, este declarativă și nu își găsește suport în cuprinsul actului contestat, o atare argumentare nefiind, în realitate, expusă în Decizia din 04.12.2025 sau în Hotărârea nr. 3-16/2026. Standardul aplicat de organele de autoadministrare nu este unul al „lipsei prejudiciului” privită izolat, ci al lipsei laturii subiective calificate, condiție impusă în mod expres de art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016, care sancționează doar acele acțiuni sau inacțiuni prin care, cu intenție ori din neglijență gravă, au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale.

Referitor la afirmația contestatarului potrivit căreia procurorul Alexandru Capmari ar fi acționat cu scopul de a tergiversa procedura și de a menține suspendarea din funcție a Xxxxxx Xxxxxxxx, prin neprezentarea la ședințele Curții de Apel Chișinău din 20 și 25.09.2023, Consiliul reține că din explicațiile procurorului, necontrazise de vreun înscris din dosar, rezultă contrariul, or acesta a informat instanța despre antrenarea sa în acțiuni de urmărire penală ce nu sufereau amânare, într-o cauză de rezonanță socială sporită, motive pe care magistrații Curții de Apel Chișinău le-au apreciat drept întemeiate, dispunând amânarea ședințelor.

Analiza materialelor procedurii disciplinare nu relevă, aşadar, o conduită abuzivă, ci derularea unei activităţi procesuale obiectiv justificate, iar neatribuirea unui alt procuror pentru înlocuire s-a datorat împrejurării, necontestate, că doar procurorul Capmari cunoştea, la acea etapă, circumstanţele cauzei aflate în gestiunea sa. Totodată, se reţine că, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 12.10.2023, recursurile declarate de Serviciul Vamal şi de Procuratura Anticorupţie au fost respinse ca inadmisibile, cu menţinerea încheierii din 14.07.2023, împrejurare care confirmă că actele de procedură contestate au fost, în cele din urmă, supuse şi epuizate pe deplin controlului judecătoresc prevăzut de lege.

În dezvoltarea motivelor expuse, contestatarul a susţinut că ordonanţele procurorului Stanislav Odajiu din 10.01.2024 ar fi fost, în realitate, emise abia la 31.01.2024 data scrisorilor de informare aferente, calificând drept „falsificare” această discrepanţă şi reproşând Inspecţiei şi Colegiului că nu ar fi dispus ridicarea calculatorului de serviciu al procurorului şi interpelarea Poştei Moldovei.

Consiliul nu poate da eficienţă acestui argument, întrucât acesta nu este întemeiat. Din analiza cadrului normativ aplicabil rezultă că art. 246 alin. (1) din Codul de procedură penală, impune soluţionarea cererii, adică emiterea actului procesual în termen de cel mult 15 zile, termen respectat în speţă (26.12.2023-10.01.2024), în timp ce art. 247 alin. (2) din acelaşi cod nu prevede un termen expres pentru aducerea la cunoştinţa petentului a ordonanţei deja emise, spre deosebire de alte dispoziţii ale Codului, care reglementează expres un asemenea termen. Distincţia dintre data emiterii unui act procesual şi data comunicării acestuia este, prin urmare, una recunoscută de însuşi cadrul procesual-penal, iar simpla împrejurare că numărul de ieşire a fost înscris de mână pe scrisorile de informare nu constituie, în absenţa oricărui alt element obiectiv, o probă a falsificării datei ordonanţelor. O acuzaţie de o asemenea gravitate nu poate fi reţinută pe bază de prezumţii sau suspiciuni, ci necesită dovezi concrete, sarcină care revenea contestatarului şi care nu a fost satisfăcută.

Consiliul reţine, de asemenea, că actele contestate au fost supuse unui dublu control efectiv ierarhic, prin ordonanţele ex-procurorului-şef Veronica Dragalin din 11.03.2024, care au respins plângerile pe fondul lor, iar nu pentru tardivitate, şi judecătoresc, prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, din 26.04.2024, prin care instanţa a reţinut, cu autoritate de lucru judecat, că actele atacate au fost adoptate în conformitate cu legea, că drepturile şi libertăţile petiţionarei garantate de art. 6 din Convenţia Europeană şi art. 20 din Constituţie nu au fost încălcate sau afectate, şi că partea petiţionară nu a prezentat argumente întemeiate, pertinente şi concludente în susţinerea nulităţii ordonanţelor contestate.

Legalitatea şi temeinicia actelor emise de procurorii vizaţi nu au rămas, aşadar, neexamine, ci au fost verificate atât pe cale ierarhică, cât şi judecătorească, contestatarul epuizând toate mecanismele procedurale disponibile, toate soldate cu respingere, împrejurare care confirmă că actele procesuale contestate au trecut prin toate filtrele de control prevăzute de lege. În aceste condiţii, procedura disciplinară nu poate fi utilizată ca un mecanism indirect de cenzurare sau infirmare a unor acte procesuale deja verificate şi menţinute prin hotărâri definitive.

Consiliul reaminteşte, în acord cu constatările Inspecţiei procurorilor şi ale Colegiului de disciplină şi etică, că activitatea procesual-penală a procurorului este supusă exclusiv controlului ierarhic superior şi, ulterior, controlului judecătoresc, orice altă formă de control fiind interzisă şi echivalând cu o imixtiune nepermisă în

activitatea acestuia, contrar principiilor independenței procesuale consacrate de art. 3 alin. (4) din Legea nr. 3/2016. Procurorul este unica persoană împuternicită să aprecieze probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar acest control nu se substituie răspunderii disciplinare și nu poate fi utilizat ca mecanism indirect de cenzurare a soluțiilor procesuale adoptate în exercitarea independenței funcționale.

Criticile privind pretinsa neexecutare intenționată, cu rea-credință, a încheierilor judecătorești din 25.08.2023 și 28.07.2023, nu pot fi la rândul lor reținute, întrucât din materialele cauzei rezultă că procurorii vizați nu au rămas pasivi, or dispozițiile instanțelor au fost puse în aplicare prin emiterea ordonanțelor corespunzătoare (29.08.2023 și, respectiv, 21.08.2023), comunicate apărării, iar unele dintre soluțiile astfel adoptate au fost ulterior menținute chiar de judecătorul de instrucție, care a reținut expres că nu au fost stabilite încălcări procedurale de natură a atrage anularea actelor contestate. Constatarea, prin actele de control judiciar intermediar, a unor deficiențe punctuale în activitatea procesuală a procurorilor, precum omisiunea inițială de a emite o ordonanță motivată în locul unui simplu răspuns informativ nu este, prin ea însăși, echivalentă cu existența unei abateri disciplinare, întrucât cele două instituții operează cu standarde și finalități distincte: deciziile eronate și omisiunile admise într-un proces penal trebuie corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau al altor proceduri legale și nu pot avea, prin ele însele, drept consecință atragerea răspunderii disciplinare a procurorului.

Astfel, rolul căilor de atac și al anumitor prevederi din Codul de procedură penală este, în mod expres, acela de a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și ale procurorului. Excepție fac doar cazurile în care, în procesul decizional, procurorul a acționat cu rea-credință sau a admis o omisiune gravă care a prejudiciat în mod serios interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților, situație care nu se regăsește în prezenta cauză. Simpla împrejurare că soluția de fond a nemulțumit-o pe petiționară nu poate fi convertită, pe cale disciplinară, într-o nouă cale de atac, mascată sub forma unei sesizări privind neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

Cu titlu de element suplimentar de context, Consiliul reține împrejurarea invocată de procurorii Odajiu și Plevan, potrivit căreia Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a pronunțat, la xx.xx.2026, sentința de condamnare nr. X/2024 în privința Xxxxxx Xxxxxxx, instanța de fond reținând, după examinarea integrală a materialelor cauzei, că organul de urmărire penală a întreprins toate acțiunile necesare administrării probelor relevante, fără a constata încălcări în instrumentarea cauzei de către procurorii de caz și fără a reține, în condițiile art. 29 alin. (4) și art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală, vreo încălcare a Convenției sau a drepturilor inculpatei. Deși această sentință nu tranșează, prin ea însăși, chestiunea răspunderii disciplinare, obiect distinct de fondul acuzației penale, ea constituie un indiciu suplimentar, coroborat cu celelalte constatări ale instanțelor de control judiciar intermediar, al lipsei oricărei conduite arbitrare sau de rea-credință din partea procurorilor vizați în conducerea urmăririi penale, confirmând că aceștia și-au îndeplinit integral atribuțiile legale, urmărirea penală fiind dusă la bun sfârșit, iar cauza parcurgând în mod normal etapele procedurale prevăzute de lege.

Referitor la critica privind caracterul pretins nemotivat al Deciziei Inspecției și al Hotărârii Colegiului, Consiliul reține că obligația de motivare a unei hotărâri

disciplinare nu presupune examinarea exhaustivă și răspunsul detaliat la fiecare afirmație sau argument invocat de parte, fiind suficientă analiza aspectelor relevante pentru soluționarea cauzei. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului statuează constant că instanțele și autoritățile naționale nu sunt obligate să răspundă în mod detaliat fiecărui argument invocat de părți, dacă motivele esențiale care justifică soluția adoptată au fost expuse în mod clar și suficient. Or, din cuprinsul Deciziei din 04.12.2025 și al Hotărârii nr. 3-16/2026 rezultă că fiecare dintre cele 29 de sesizări a fost examinată punctual, cu trimitere la actele procesuale emise, la termenele de examinare, la modalitatea de comunicare și la soluțiile pronunțate în controlul ierarhic și judiciar aferent, ceea ce satisface pe deplin exigența motivării.

Consiliul relevă, cu titlu de principiu, că angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune îndeplinirea cumulativă a trei condiții: existența unei fapte ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate între faptă și efectul produs. Rezultatul produs trebuie să fie un efect negativ concret și verificabil, iar nu unul presupus, și trebuie să existe o legătură directă între acesta și fapta ilicită imputată. În lipsa acestei legături, răspunderea disciplinară nu poate fi reținută.

În speța de față, nu s-a constatat întrunirea elementelor necesare pentru a reține existența unei abateri disciplinare conform art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Sub aspectul laturii subiective, nu se regăsește forma de vinovăție cerută de norma disciplinară, întrucât faptele imputate nu sunt susținute de elemente obiective care să reflecte intenția sau culpa gravă a procurorilor vizați, condiție impusă în mod expres de art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, potrivit căruia procurorii sunt sancționați disciplinar pentru abaterile prevăzute la art. 38 doar în cazul în care acestea au fost săvârșite cu intenție ori din neglijență gravă. Nu orice eroare procedurală atrage răspundere disciplinară, doar erorile intenționate, abuzive sau rezultate dintr-o neglijență gravă și repetată pot constitui abateri disciplinare în sensul art. 38 din Legea nr. 3/2016, erorile procedurale obișnuite fiind censurabile exclusiv pe calea controlului ierarhic sau judecătoresc.

Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că aplicarea sancțiunilor disciplinare este condiționată de existența unei fapte imputabile, iar sancțiunea trebuie să fie proporțională cu gravitatea acesteia. În lipsa unei fapte dovedite, procedura disciplinară nu poate continua și nu poate fi dispusă nicio măsură sancționatorie.

Cu titlu de concluzie, Consiliul reține că o contestație trebuie să fie motivată în mod corespunzător, prin prezentarea clară a criticilor care să demonstreze netemeinicia deciziei sau hotărârii contestate. Simpla expunere a circumstanțelor factologice nu este suficientă. Aceasta urmează să cuprindă argumente precise și dezvoltate, evidențiind eventualele erori decizionale imputabile Inspecției procurorilor și Colegiului de disciplină și etică. În lipsa unor elemente concrete care să combată raționamentul de fapt și de drept reținut de Colegiul de disciplină și etică, contestația formulată de avocatul Alexei Axentiev se limitează, în esență, la reluarea unor susțineri deja examinate și la reinterpretarea subiectivă a aceluiași fapt, fără a evidenția erori de interpretare a normelor legale sau deficiențe de motivare care ar putea justifica anularea hotărârii contestate.

În lumina celor expuse, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procedura disciplinară a fost desfășurată conform prevederilor legale, iar petiționarei i-au fost clarificate motivele respingerii sesizărilor și contestațiilor. În ceea ce privește faptele imputate ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin,

și procurorilor Alexandru Capmari, Vasile Plevan și Stanislav Odajiu, nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni care să constituie abateri disciplinare.

Astfel, Consiliul conchide că materialul probator administrat de către Inspekția procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiul de disciplină și etică, denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare, și anume că acțiunile procurorilor vizați ar constitui abateri disciplinare, contrar prevederilor art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 7 voturi „contra admiterii” și 0 voturi „pro”, în temeiul art.37, art.70 alin.(1) lit.f), art.77, art.86 alin.(3) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de avocatul Alexei Axentiev, în interesele Xxxxxx Xxxxxxx, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-16/2026 din 20.02.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintă interimară a
Consiliului Superior al Procurorilor**

semnat

Aliona NESTEROV